

על הקדשו משום כל יחל אלמא מורר לוקא אט"ג דלא אמר מידי
לגך הכא כי אמרין ולוקא אלמא קאי : כי קאמי דליהיני הרי
זה צבב יחל דברו . כלומר והיא גופה קאמטע לן שחזיר מלכות
קודם הפסח כדי שאל תלך לאחר הפסח לא תפסי ליהידי כל יחל :

ויזכר דרב יסודס . דלמר אל יסן היום שמא יסן למחר דהא
חזינן הכא דשקין לה ליהנות לפני הפסח דבתחלה נמי מודרר :
אמר לך רב יסודס לעולם אימא לך אל יסן היום שמא יסן למחר
וכי קאמי מתימין סלכס אחר הפסח וכו' דאי איהיני . אם עברה
תורה אור ובהניו לפני הפסח ומכרה ולהכס
לאחר הפסח עוברת משום כל יחל :

ותיובתא דרב יהודה כ"י קתני "דאי איהדיני"

הרי זה בכל יחל דברו **לשאת נתינת ליה**

על דתני אם חלמי לבית אביך עד הפסח

הלכה לפני הפסח אסורה בתנאית עד התנ

ונותרת לילך אחר הפסח הלכה אסורה לא

הלכה לא אמר רבא הוה הדין דאפילו לא

הלכה אסורה הלכה אסורה ולוקח לא הלכה

אסורה בעלמא כתיב זכר זו עלי אית

אם אית לך למקום פלוני עתה אכל הרי זה

בבב מי קתני איכיל אבל קתני דכי אבל

דעבד דא אשמועינן לכתחלה לא

מזי אכיל ומקשינן תו אימא סיפא

הך הרי הוא צבב יחל דברו מהלך

לא קתני כלומר אם איתא לרב יהודה

ה"ל למתי מהלך אינו צבב יחל דברו

ומילתא באפי נפשה הויה ולא קאי

ארישא אלא הכי ה"ל למתי מהלך

ואינו יחל דמסתמא הכי הוא

דאז ביום א' יחל שרי ליה למיכל

והכי פסק ואמר הלך הרי הוא צבב

יחל כיון שאין לו לאכול ביום א' ופרקי

אמר קר"י ה"ה ליהיני מהלך ואידי

דתי רישא אכל דלא מיתני אוכל

תנא סיפא נמי הלך כלומר חין ה"ה

דאי צבי למתס מילתא באפי נפשה

הוא תני מהלך אלא משום לעיל

מינה תנא אכל ולא מזי למתי

אוכל משה"ה לא תנא מהלך ואינו צבב

יחל דאי הוה תני הכי הוה משמע דאט"ג

דאכל ביום ראשון מהלך

ביום שני וליכא כל יחל והוה מפרשינן לה

לכולהו כדכתיב הרי הוא צבב יחל

הליכה תני ובתנא דאט"ג דאכל בראשון מהלך

צבבי וכוון שאכל יום ראשון בשבוג כלומר

שלא היה זכור ליום שבו שאל

שאיכור ההליכה תני באכילתו וכי הוי

גוונא מהלך צבב שני ומשום

דמוכח שמעתא דכדכתיב צב' שבועות

שמים בתרא (דף כה.) ומשום

דנתנא לאו דבהי דינא עסיק תנא

סיפא הלך זה נראה לי וזו היא

הגרסא הנכונה ופירושה ואיכא כחא

אחריתא ומשום דלא דייקא לא

חיישנא למכתבה ולפרשה ובי תימא

כיון דהלך דסיפא ארישא קאי

למה לי למתי ה"ה צבב יחל פשיטא

ו"ל ס"ה כיון דבעידנא דאכיל

על עבד כי הלך נמי לא ליחול עליה

כל יחל למעט קא משמע לן :

ולענין הלכה קול' כרב יהודה

מדאמרין למעט לילך עמוה רבי יהודה

באומר קונס עיני בטינה למחר

ומדסקלינן וטרינן אלידיה ש"מ

קונס שאל נסניה לי עד הפסח

הלכי לביא אכין מפלג עד הפסח

סלכס וכו' אבל אם לא הלכה לפני

הפסח אינא אסורה ליהנות מאחר

עד הפסח דלא חיישין לשמא תלך

עדיין לפני הפסח ותיובתא דרב יהודה

דאמר אל יסן כו' א"י אכא הכי

קאמר הלכה וכו' לא הלכה איכורא

בעלמא דחיישין שמא תלך עדיין

לפני הפסח : **צבב** וכו' קונס עני היום

אם הלך למקום פלוני למחר , אם

אכלו היום והלך למחר עובר על

אכילתו משום כל יחל : קתני אכל היום

ולא קתני יחל אכל היום אלמא

דשקין ליה למיכל לאתרא ולא

חיישין שמא ילך למחר : **מי פתני**

אובל . לכתחילה ולא ילך למחר אכל

קתני ריעבד אבל לכתחילה אכור

לאכול דאי היום דחיישין שמא ילך

למחר : **נפא קפני סיפא הלך הכי**

פוא צבב יחל אכל מפלג לא קפני

דמשה"ה דלא שבקין ליה למיכל

אחמול אלא קתני הלך ריעבד ש"מ

דאחמול שבקין ליה למיכל ולהכי

כיון דאכל אחמול אם הלך היום הרי

הוא צבב יחל : ומיזכר דרב יהודה .

דאמר אל יסן כו' אמר לך רב

יסודס הוא סדין דלימני מהלך .

דמשמע דאינו אוכל ומהלך למחר

דודאי לא שבקין ליה למיכל אחמול

אלא חיידי דנתנא רישא אכל דלא

מזי למתי אוכל לרב יהודה דלא

מזי הלך : שאני משמשך הרי זה צבב

יחל . אם משמע עמה : אם משמע

עמה : וסידי מלי למימר שאינו משמשך

והא משמע עמה : והא לא יתא

לרב יהודה כ"י אמר הגאון תשמישך עלי

ובכל לאכור בהלחה עליו וכו'

צדק : דאמר רב כנסא . אשה האומרת

קונס (ה) הגאון תשמישך עליך

סופא ומשמעו דלאו כל כמינה

לאכור נפשה עליו דהיא משועבדת

לו להנאחו : אכל אמר קונס סנא

תשמישך עלי . שאומרת הגאון

שיש לה מתשמישו על עמנה

אכור לשמשא וריך להפר לה : לפי

שאין מאכילין לו לאדם דבר

האכור לו . והגאון תשמישו

אסורה עליה כ"י אמר הגאון תשמישך עלי

וגאון תשמישך עלי וכו' אמר רב

משה כנסה ממנה : **מתני**

וכי' דשבועה חלה על דבר שאין

בו ממש : קרבן לא אוכל לך . נמי

[תוספתא פ"ד]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

א"ל
"קונס תשמישך עלי"
אין נפשו מן
הוא משמשך על

תוספות

כ"י קתני דאי איהדיני

וא"ל פשיטא ויש

לומר דהיא גופה תנא

לאשמועינן שיש לו

ליהיב שאלה תנא

קודם הפסח שאם

תהנה תנא ליהידי

יחל ממחר שלא תזכר

ומתן אחר הפסח

דכנסתא לא תזכרתי :

ובותרת לילך אחר

הפסח . כלומר אם לא

הלכה לפני הפסח

ומתת לילך אחר הפסח

ולכא למיחש למידי

ואין זה מיוצא אלא

אידי דנתנא אחר הפסח

משום לא יחל דבני

כדפרישתי תנא נמי

הך סיפא דינא תוספת

ליך אחר הפסח :

הלכה אין לא הלכה

לת. מתיבתא דרב יהודה

וא"ל לפי דבני התקן

הוא דיוון דמכר וסיפא

לאשקין דמכר יהודה

תמיני למה לי וכן קאי

לפי שטויה דמוקי לה

(ואותה) כדכ"י יהודה

כדפרישתי ו"ל דמפרש

לטהוה גווי : אבל הכי

זו צבב יחל . אלא

אימא דלכל וקאי לרב

יהודה [מתני] יחל קמי

אוכל אכל קמי דתשמישך

דוקא דיעבד דארכיני

טו א ב מ"י פ"י מהלכות
מדין הלכה י
פסח לאוין רבנא עושין
ידי סומו רב טיף כו' :
פסח ג מ"י פ"ד מהל'
מדין ס' יד סכמ
לאוין רבנא עושין יד'
ס' ר"ב ט"ו ג :
יו ד מ"י פ"ד מהל'
אישות ה"ו ו סכמ
עשין מה ולחין פס
מוש' אשעי' ס' פ
ט"ו א ב :
יח ה מ"י פ"ד טס
ה"ו סכמ טס עושין
יך ס' רלס ט"ו א
וכי רלס ט"ו ס :
יש ו מ"י טס ו פ"ד
מהל' מדין ט"ע
סכמ טס ולחין רבנ
עושין יד' ס' רלס
ט"ו פ :
ב מ"י פ"ד מהל'
מדין ה"י ו פ"ה
ה"ו כ"ו ס' מהל' שבועות
ה"ו סכמ לאוין רחא
ורבנ ט"ע יד' ס'
רלס ט"ו ג :
כא ח מ"י פ"ה מהל'
מדין ה"ו יט סכמ
לאוין רבנ :

[תוספתא פ"ד]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]

[עכ כחוספתא]

[תקון פ"ה]